

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.281 van 9 mei 2012
in de zaak A. 202.880/XIV-33.815**

In zake : Samir OMID
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frank Scholiers
kantoor houdend te 8000 Brugge
Cordoeaniersstraat 17-19
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 december 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 13 oktober 2011 waarbij werd vastgesteld dat de verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van titel XIII, Hoofdstuk 6, ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op datum van kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 april 2012.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Katia Amri die, loco advocaat Frank Scholiers verschijnt voor de verzoeker, en attaché Brecht Vandenberghe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt op 30 september 2011 het Rijk binnen, dient op 4 oktober 2011 een asielaanvraag in en verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31 december 1994.

In het Militair Hospitaal Koningin Astrid te Neder-over-Heembeek ondergaat de verzoeker op 7 oktober 2011 een deskundig onderzoek teneinde zijn leeftijd te schatten. De arts concludeert dat de verzoeker ouder is dan achttien jaar, met een minimumleeftijd van 26,8 jaar.

Vervolgens concludeert de dienst Voogdij dat de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van verzoeker van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de beslissing.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4.1. De verzoeker voert als eerste middel aan:

“Eerste middel, miskenning van de motiveringsplicht.

Verweerder laat na de beslissing afdoende te motiveren. Verweerder spreekt enkel van “une certitude scientifique raisonnable”

Uit de beslissing blijkt niet met welke middelen, noch met welke methode, men de leeftijd van verzoeker trachtte te achterhalen. Tevens vermeldt de beslissing niet wie dit onderzoek heeft uitgevoerd, en of dit onderzoek door een dokter, en dus iemand met kennis van zaken werd uitgevoerd.

Verweerder toont niet aan waarom deze beslissing genomen werd.”.

Beoordeling

4.2. Beslissingen omtrent het verval van de voogdij zijn formeel afdoende gemotiveerd wanneer het resultaat van het medisch onderzoek wordt vermeld in de bestreden beslissing. In casu geeft de bestreden beslissing de conclusie van dat onderzoek weer waaruit blijkt dat de verzoeker meer dan achttien jaar oud is. De gegevens die de verzoeker aanhaalt, zijn in het kader van de formele motiveringsplicht overbodig.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

5.1. De verzoeker voert als tweede middel aan:

“Tweede middel, gebrek aan onafhankelijkheid of objectiviteit

Deze procedure werd eenzijdig gevoerd door verweerder. Elke waarborg op onafhankelijkheid of objectiviteit werd daarbij geschonden.

Verweerder heeft eenzijdig iemand aangesteld ten einde te onderzoeken of

verzoeker de leeftijd van minder dan 18 jaar heeft. Verweerder laat echter na de identiteit en de hoedanigheid van deze persoon bekend te maken. Evenmin is geweten of het hier om een (gespecialiseerde) arts, dan wel om iemand met een beperkte kennis van zaken, gaat.

De onafhankelijkheid en de objectiviteit van het onderzoek kunnen op deze manier niet gegarandeerd worden.”.

Beoordeling

5.2. Zoals bij de bespreking van het eerste middel vermeld, dient de bestreden beslissing zelf geen verdere informatie over de onderzoekende arts te bevatten. De verzoeker beperkt zich overigens tot een aantal beweringen omtrent het vermeende onafhankelijke karakter van het onderzoek, zonder ook maar één concreet element aan te brengen dat de ondeskundigheid en het niet objectieve karakter van dat medisch onderzoek aantoont.

Het tweede middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

6.1. De verzoeker voert als derde middel aan:

“Derde middel, geen bijstand – schending rechten van verdediging
Verzoeker werd onderworpen aan een onderzoek, eenzijdig opgelegd door verweerder, waardoor elke waarborg op bijstand miskend werd.”.

Beoordeling

6.2. Behoudens andersluidend voorschrift zijn de rechten van verdediging enkel van toepassing in straf-, tuchtzaken en rechtsgedingen.

Het derde middel is onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 9 mei 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen